

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2017 r. – Volotea/Komisja**(Sprawa T-607/17)**

(2017/C 392/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Volotea, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Carpagnano i M. Nordmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/NN) wdrożonej przez Włochy jako rekompensata dla portów lotniczych Sardynii z tytułu świadczenia usług publicznych;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej interpretacji przez Komisję pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

- Skarżąca podnosi między innymi, że Komisja błędnie zinterpretowała pojęcie beneficjenta. Twierdzi także, że Komisja błędnie uznała operatorów portów lotniczych jedynie za pośredników między regionem a przewoźnikami lotniczymi, a tym samym nie rozważyła w należyty sposób, czy tacy operatorzy uzyskali korzyść gospodarczą. Ponadto finansowanie nie było selektywne. Komisja błędnie zinterpretowała też pojęcia zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnej interpretacji przez Komisję pojęcia uzasadnienia pomocy państwa.

- Skarżąca nie zgadza się z twierdzeniem Komisji, że uregulowania dotyczące usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie mają zastosowania do działalności, o której mowa w niniejszej sprawie. Utrzymuje ponadto, że wytyczne dla sektora lotniczego z 2005 r. mogą uzasadniać zakwestionowane finansowanie.

3. Zarzut trzeci, w ramach którego skarżąca twierdzi, że nakazując odzyskanie rzekomo niezgodnej z prawem pomocy, Komisja nie uwzględniła uzasadnionych interesów skarżącej. Wobec braku przejrzystej praktyki w odniesieniu do pomocy pośredniej, Komisja nie powinna była nalegać na odzyskanie pomocy.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego prowadzenia dochodzenia przez Komisję, która zdaniem skarżącej nie zbadała kwestionowanych środków w sposób staranny i bezstronny.

- Skarżąca podnosi, że Komisja nie przeprowadziła właściwej analizy w odniesieniu do kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, mimo że jest to wymagane przez prawo i że w różnych wypowiedziach wnioskowały o to strony trzecie.

5. Zarzut piąty dotyczący nieprzedstawienia przez Komisję uzasadnienia.

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że Komisja nie przedyskutowała pewnych istotnych zagadnień prawnych i faktycznych, przedstawiła niejednoznaczną argumentację, nie uwzględniła pewnych istotnych argumentów podniesionych przez strony trzecie i przedstawiła stwierdzenia mające sprzeczny charakter.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Słowenia/Komisja

(Sprawa T-626/17)

(2017/C 392/44)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciele: V. Klemenc i T. Mihelič Žitko, državni pravobranilki, i adwokat R. Knaak,)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1353 z dnia 19 maja 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 607/2009 w odniesieniu do odmian winorośli i ich synonimów, które można umieszczać na etykietach win (Dz.U. 2017, L 190, s. 5);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła art. 232 rozporządzenia nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych, ponieważ to ostatnie rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r., natomiast zaskarżone rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r. W ten sposób Komisja przekroczyła granice uprawnień przyznanych jej w art. 100 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1308/2013.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła z mocą wsteczną prawa nabyte słoweńskich producentów wina objętych chronioną nazwą pochodzenia „Teran” (PDO-SI-A1581), naruszając w ten sposób podstawowe zasady prawa europejskiego, mianowicie zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także zasadę proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła w sposób nieproporcjonalny prawa majątkowe słoweńskich producentów wina objęte chronioną nazwą pochodzenia „Teran” (PDO-SI-A1581) i w ten sposób naruszyła art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw człowieka i Podstawowych Wolności.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że przewidując w art. 2 zaskarżonego rozporządzenia okres przejściowy na wprowadzanie do obrotu zapasów wina wyprodukowanych przed datą wejścia w życie tego rozporządzenia, nawet jeśli nie spełniają one warunków oznakowania, o których mowa w jego art. 1, naruszyła art. 41 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim przytoczony wyżej przepis dotyczy wina wyprodukowanego przed 1 lipca 2013 r.